Oog voor **koeien en klanten**

Blondefokker Marcel Gerritsen is al jaren succesvol in de keuringsring. Hij wil koeien fokken met rastype om daarmee zijn uitgebreide klantenkring te voorzien van kwaliteitsvlees. ‘Consumenten vinden een goed verhaal over hoe je dieren houdt belangrijk, maar als je geen kwaliteit levert, ben je je klanten snel kwijt.’

TEKST JAAP VAN DER KNAAP

Hap, hap. Hap, hap. Met haar brede muil vreet een royaal ontwikkelde blondekoe zich een weg in de berg maismeel die voor het voerhek ligt. ‘Gemiddeld vreten koeien in de afmestgroep ruim 18 kilo meel per dag, naast onbeperkt toegang tot grof natuurhooi. Dat werkt hier heel goed, na drie maanden zijn ze slachtrijp.’ Tevreden kijkt Marcel Gerritsen (54) hoe de volwassen koe met smaak het voer vreet. ‘Het is een complete maismix met 13,8 procent eiwit die ook een gist als buffer bevat’, legt hij uit. Dat hij tot in detail weet wat de koe vreet, verraadt dat Gerritsen naast vleesveehouder in Maurik ook vier dagen actief is als ruwvoerspecialist bij Agrifirm.

Gerritsen groeide op op een melkveebedrijf waar zijn ouders Thijs en Jo Gerritsen in 1989 startten met het houden van vleesvee. Daarvoor importeerden ze drie niet in het stamboek ingeschreven blonde d’Aquitaine-koeien uit Frankrijk. ‘Rastypische dieren vol met kwaliteit. Van een van die drie lopen nog nazaten in de stal’, herinnert Gerritsen zich. Na zijn studie kwam hij in de veevoedingssector terecht en ontwikkelde hij samen met zijn ouders de vleesveetak verder. In 2010 nam hij het bedrijf en de in 1976 gebouwde ligboxenstal over, waarin plaats is voor 110 tot 120 dieren.

Marcel Gerritsen is regelmatig succesvol op keuringen, was in 2003 al eens Blondefokker van het jaar en wordt internationaal regelmatig gevraagd als jurylid.

Streefgewicht van 600 kilo per karkas

Jaarlijks kalven er in Maurik 45 dieren af en afgelopen jaar werden er dertien afgemeste koeien via vleespakketten verkocht. ‘Door het maismeelrantsoen groeien de

koeien heel goed, en het zorgt ook voor kwaliteitsvlees. Dat is voor mij belangrijk. Consumenten vinden een goed verhaal over hoe we onze dieren houden belangrijk, maar als je geen kwaliteit levert, dan ben je je klanten snel kwijt.'
De selectie van de dieren die in het afmesthok komen, hangt mede af van de beschikbaarheid van de dieren. 'Ik houd ongeveer vijftien fokdieren die zich na tweemaal afkalven hebben bewezen als goede fokkoe. Zij mogen vaker afkalven. Maar het kan ook zo zijn dat zo'n koe na twee keer insemineren nog niet drachtig is en ze, omdat er een koe nodig is voor de vleespakketten, in het afmesthok terechtkomt. Daarmee zorg ik er ook voor dat vruchtbaarheid tot mijn selectiecriteria behoort. In de fokkerij heb ik geleerd dat je ellende moet opruimen.'
Afgelopen jaar liep het aantal inseminaties door blauwtong iets op, maar gemiddeld waren er 1,4 rietjes nodig per dracht en lag de tussenkalftijd op 384 dagen. De vaarzen kalven voor de eerste keer af op 2,8 jaar en dat mag volgens Gerritsen nog wel iets omlaag. 'Idealiter slachten we de koeien op vierjarige leeftijd wanneer ze twee kalveren hebben gehad. Mijn streefgewicht is dan 600 kilo per karkas. Afgelopen jaar zaten we op 585 kilo.'

Roterend standweiden

Gerritsen heeft veel cijfers paraat en is – hoe kan het ook anders? – nauwlettend bezig met het rantsoen. Zo heeft hij de huiskavel van 7 hectare in de zomer opgedeeld in zes percelen, waarop hij de koeien met kalveren via roterend standweiden houdt. 'Elke twee dagen krijgen de koeien een ander perceel. Ze kunnen naar de stal om bijgevoerd te worden en door elke twee dagen nieuw gras aan te bieden blijven ze goed in conditie', legt hij uit. Hij boert op rivierklei en houdt het jongvee en de niet-lacterende koeien in ruigere weiden in de uiterwaarden. Ook wint hij natuurhooi dat goed past bij het kwaliteitsgras van de eerste en tweede snede dat hij in pakken inkuilt.
Voor de zogende kalveren is een apart strohok gemaakt waarin ze schoon kunnen liggen. De lacterende koeien kunnen daar niet komen en redden zich prima in de ligboxen. De kalveren blijven zes maanden bij de koe, waarna het overgrote deel van de stiertjes wordt verkocht. Een paar potentiële dekstieren voor de verkoop worden aangehouden, maar zelf zet Gerritsen geen natuurlijk dekkende stieren in. Wel kocht hij samen met Dick Ruessink 25 jaar geleden de stier Nimbus, maar ondanks het succes kreeg die aankoop geen vervolg. 'De kans dat je een topstier fokt of een aan kunt kopen, is niet groot', legt hij uit. Dat is ook waarom hij alle dieren sinds 2005 via ki drachtig maakt.

Oefenen met 'buddykoe'

Over het fokdoel raakt Gerritsen niet uitgesproken. 'Een blonde moet rastype bezitten, fijn zijn in het bot en vel en ruimte hebben voor bespiering. Ik wil wel dieren van 150 centimeter en groter, maar hoogtemaat is niet het allerbelangrijkste. Ik wil mijn klanten kwaliteitsvlees aanbieden. Die kwaliteit zie je terug in fijnheid in het skelet, een elegante kop, lengte van de rug en een breed, hellend bekken.'
Maar daarvoor de juiste stierkeuze maken is niet gemakkelijk, beaamt hij. 'Het aanbod is momenteel groot, zonder dat er achter de cijfers van de jonge stieren heel veel betrouwbare data zitten', geeft hij aan. Daarom kijkt hij ook naar koefamilies en probeert hij door regelmatig keuringen en fokkers in Frankrijk te bezoeken te horen welke stieren daar ingezet worden. 'Frankrijk blijft voorop lopen, hoe hard we hier qua fokkerij ook ons best doen', zo is zijn nuchtere analyse. Door het grote aanbod gebruikt hij diverse stieren: voor de laatste 22 drachtigheden zijn er tien verschillende stieren gebruikt.
In het verleden werden goede resultaten geboekt met Barbes en Fromant en nu staat Louis al meerdere jaren op het inseminatielijstje. Niet voor niets, want begin

BEDRIJFSPROFIEL

eigenaar	**Marcel Gerritsen**
aantal dieren	**110 blonde d'Aquitaines**
grondgebruik	**35 ha grasland**
huisverkoop	**elke maand een koe**

Louisdochter Uliana Malo werd dagkampioene tijdens de jongveekeuring in Koekange

Voeding krijgt volop de aandacht: de lacterende koeien krijgen eersteklaskuilgras en -natuurhooi

vorig jaar werd Louisdochter Uliana Malo dagkampioene tijdens de jongveekeuring in Koekange. ‘Als een stier hier goed werk verricht, zet ik hem gerust wat langer in’, aldus Gerritsen, die ook in 2022 tijdens de nationale keuring NVM met Sarah Malo (v. Iodelys) de dagzege opeiste. ‘We nemen graag deel aan keuringen, en bereiden ons dan ook goed voor. Mijn doel is om ooit nog eens met een volwassen koe de hoogste plaats te behalen’, zo klinkt het. In de voorbereidingen werkt hij met een ‘buddykoe’. ‘We selecteren bewust op karakter. Maar wanneer we ze voor de eerste keer aan het halster hebben ter voorbereiding van een keuring, knopen we ze vast aan een ervaren koe die al vaker naar de keuring is geweest. Dat werkt perfect, de oudere koe corrigeert de jongeling. Een rondje samen over het erf en ze weet wat wel en niet mag.’

Hamburger-drive-in groot succes

De keuringen zijn hoogtijdagen, maar economie blijft ook voor Gerritsen een belangrijke drijfveer. Heel bewust investeert hij in zijn uitgebreide klantenkring die regelmatig vleespakketten afneemt. ‘We hebben een vaste klantenkring, waarvan ik meer dan duizend mailadressen heb verzameld. Wanneer een koe slachtrijp is, vraag ik via de mail wie er interesse heeft. De koe wordt vervolgens geslacht en verdeeld in vleespakketten die op een vaste dag kunnen worden opgehaald en afgerekend. In één middag hebben we dan de koe aan gemiddeld 45 klanten verkocht’, legt hij uit.

Die klantenkring breidt nog altijd uit, mede dankzij het initiatief van de ‘Hamburger drive-in’, die hij samen met zijn vriendin Annemijn van den Eerenbeemt tijdens coronatijd voor het eerst organiseerde. Bezoekers mogen dan met hun auto een route over het erf en in de stal rijden, waar ze informatie krijgen over dieren en het bedrijf. Aan het eind van de rit kunnen ze een bestelling met hamburgers en friet opnemen. Hamburgers van de eigen blondekoeien uiteraard. ‘Het bleek een ongekend succes’, zo blikt Gerritsen terug op de eerste editie. ‘De hele dijk stond vol met auto’s. De 500 hamburgers waren helemaal uitverkocht. Het was echt een uitje.’

Er werden mailadressen van de bezoekers verzameld en met behulp van vrijwilligers is het werk rondgezet. Half januari volgt de vijfde editie, wat voor Gerritsen een hoogtepunt is van het jaar. Om de toestroom in goede banen te leiden is het nu zelfs een tweedaags evenement. ‘Het is reuze gezellig, je komt echt in contact met je klanten. We zorgen dat we een kwaliteitsburger bakken, zodat mensen proeven wat echt goed vlees is om ze te verleiden om ook eens een vleespakket aan te schaffen.’

Of hij dit jaar weer zoveel mensen verwacht? ‘De eerste keer verklaarden ze me voor gek dat ik meer dan vijfhonderd hamburgers had ingevroren. Nu heb ik er voor de zekerheid ruim duizend laten klaarmaken …’ |

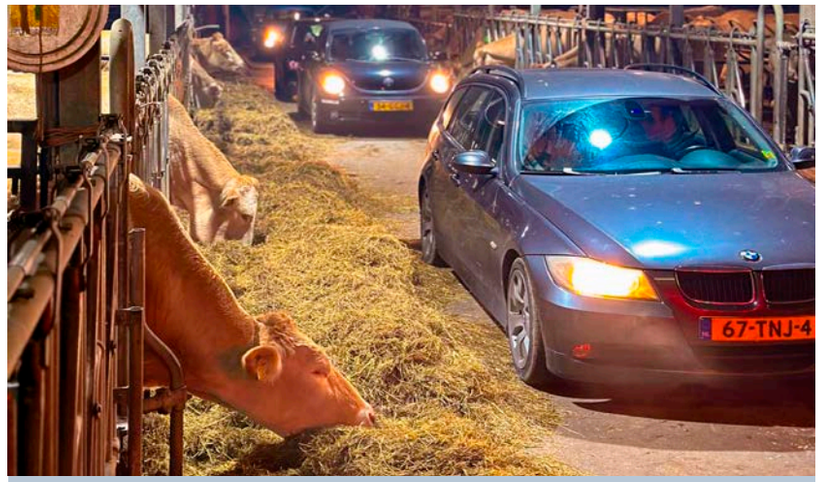

Huisvesting, voeding en drive-in

Voor meer details over de huisvesting, het rantsoen en de succesvolle drive-in zijn diverse foto’s te zien op de website van VeeteeltVlees.

Foto’s op **veeteeltvlees.nl**